

Τα κύματα του Δουνάβεως

Ένας ακόμη ανθρωπιστικός φόνος εκ προμελέτης της πολιτισμένης Δύσης στη γη των Βαρβάρων

Μουλόπουλος Βασίλης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 20/02/2000, Εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ

Ένα ποτάμι κυλάει στις χώρες των Βαλκανίων κουβαλώντας τον θάνατο. Ένας φονιάς ανεξέλεγκτος σκοτώνει ό,τι βρει στο διάβα του. Το κυάνιο αφού νέκρωσε τον Τίσα χύθηκε στα νερά του Δούναβη, ενός ποταμού ήδη θανάσιμα πληγωμένου από τα συντρίμια των γεφυρών, σε μια ερημωμένη χώρα, τη Σερβία, από τις ανθρωπιστικές βόμβες του ΝΑΤΟ. Σε μια γη ήδη δηλητηριασμένη από τα τοξικά των διυλιστηρίων και των χημικών εργοστασίων που έκαψαν οι έξυπνες βόμβες του ΝΑΤΟ. Εκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοι όλων των εθνικοτήτων, Ρουμάνοι, Ούγγροι, Σλοβένοι, Σέρβοι, δεν μπορούν να ξεδιψάσουν, να φάνε τα ψάρια ή τα προϊόντα της γης που ποτίζουν τα νερά που κουβαλάνε τον θάνατο.

Δεν είναι το χέρι της άκαρδης μοίρας που προκάλεσε τη μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή μετά την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνόμπιλ. Δεν είναι το χέρι του εκδικητή Θεού, αλλά του ανθρώπου. Δεν είναι υπεύθυνοι οι «καθυστερημένοι» Ρουμάνοι για τη διαρροή του κυανίου από το εργοστάσιο χρυσού της Μπάρια Μάρε, αλλά οι πολιτισμένοι και τεχνολογικά ανεπτυγμένοι αυστραλοί ιδιοκτήτες του χρυσορυχείου. Και δεν ήταν δυστύχημα, αλλά υπολογισμένος κίνδυνος. Στα υπανάπτυκτα Βαλκάνια οι κανόνες ασφαλείας που ισχύουν για τις πολυεθνικές του ανεπτυγμένου κόσμου είναι συνάρτηση του μέγιστου κέρδους και του ελάχιστου κόστους. Τα αφεντικά των γαλλικών, γερμανικών, βρετανικών, ιταλικών, αμερικανικών και καναδικών εταιρειών απαιτούν πλήρη ελευθερία για να επενδύσουν τα ανθρωπιστικά τους κεφάλαια. Και έχουν πλήρη ασυδοσία. Κανείς δεν θα πάει φυλακή για τον εκ προμελέτης φόνο των υδάτων. Οι οικολογικές καταστροφές είναι το τίμημα που οι υπανάπτυκτοι οφείλουν να πληρώσουν για την ανάπτυξή τους.

Μετά τη νίκη της αυτοκρατορίας του Καλού και τη μύση τους στη θρησκεία της ελεύθερης αγοράς, οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ήδη επιβαρυνμένες από τη μόλυνση των φαραωνικών πλάνων βιομηχανικής ανάπτυξης του υπαρκτού σοσιαλισμού έγιναν η χωματερή και της δυτικής βρωμιάς. Ένας τόπος αγρίων στον οποίο επιτρέπονται όλα εκείνα που απαγορεύονται στο σπίτι μας. Δέκα χρόνια μετά τον θρίαμβο του καπιταλισμού, από τις «απελευθερωμένες» χώρες της Ανατολικής Ευρώπης μάς έρχονται κραυγές απελπισίας και οργής: άνθρωποι πεθαίνουν από την πείνα για να τηρήσουν οι κυβερνήσεις τους νόμους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, κυβερνήσεις υπηρετούν τα συμφέροντα του οργανωμένου εγκλήματος, πληθυσμοί εγκαταλείπουν τη γη τους αναζητώντας ψωμί και δουλειά σε εκείνες τις χώρες που ευθύνονται για τη φτώχεια τους.

Οι ορδές του νεοφιλελευθερισμού λεηλατούν περιβάλλον, συνειδήσεις, ζωές, υποσχόμενες ψεύτικους παραδείσους ανάπτυξης και πλούτου. Και όπου η «δημοκρατία της ελεύθερης αγοράς» συναντά εμπόδια, υπάρχουν οι ανθρωπιστικοί πόλεμοι για να της ανοίξουν τον δρόμο. Για να δικάσουν λαούς και να στηρίξουν φαύλα καθεστώτα.

Τα δηλητήρια που οι ανεπτυγμένες χώρες έχυσαν στη γη των Βαρβάρων εξαπλώνονται και δηλητηριάζουν και τις ίδιες. Για να σωθούν υψώνουν τείχη, ανοίγουν τάφρους και εκλέγουν ρατσιστές στις κυβερνήσεις τους. Η Δύση προσπαθεί να μείνει αμόλυνη βυθίζοντας τα πλοία των απελπισμένων και βάζοντας συρματοπλέγματα στα σύνορά της. Προσπαθεί να σταματήσει τους ανθρώπους, αλλά δεν μπορεί να σταματήσει τα ποτάμια. Αυτά δεν γνωρίζουν σύνορα, κυλούν και κουβαλάνε στα νερά τα δηλητήρια που εμείς τους ρίχνουμε.

Και η Ευρώπη; Η Ευρώπη ατενίζει τα συμβάντα από τις γκρεμισμένες γέφυρες του Δούναβη και αναγγέλλει ότι θα εκπονήσει ένα σχέδιο ανθρωπιστικής παρέμβασης το οποίο, λόγω

εμπάργκο, δεν θα περιλαμβάνει την κακιά Σερβία. Το δηλητήριο είχε αρχίσει να σκοτώνει την ψυχή της Ευρώπης πολύ προτού το κυάνιο χυθεί στα νερά του ποταμού.

«Είναι το δηλητήριο» όπως γράφει ο Μ. Μητσός στα «Νέα» «ενός κόσμου χωρίς έλεγχο, ενός κόσμου που δεν αφήνει να περάσουν τα σύνορά του οι άνθρωποι παρά μόνο τα δηλητήρια, ενός κόσμου που "καθαρίζει" τα έθνη και δηλητηριάζει το περιβάλλον. Ενός κόσμου που η ποικιλία των ειδών τον ενοχλεί όσο και η ποικιλία των πολιτισμών».